(గత సంచిక తరువాయి)

14

గోరువెచ్చని కిరణాలు కళ్ళ మీద పడుతుంటే బద్ధకంగా కళ్ళు తెరిచి వాల్ క్లోక్ వైపు చూసాడు ఇనస్పెక్టర్ శశి. ఆరు నలభై చూపిస్తోంది గడియారం.

అబ్బా! ఉసూరు మన్నాడు ... అప్పుడే తెల్లవారింది.. రాత్రి ఇంటికి వచ్చి, స్నానం చేసి, భోజనం చేసి పడుకునే సరికి పన్నెండు దాటింది. శరీరం, మెదడు కూడా బాగా అలసిపోయింది. అప్పుడే లేవాలని లేదు..

జయంతి లోపలికి వచ్చింది.. బెడ్ మీద అసహనంగా కదుల్తున్న భర్త వైపు చూసి అతనికి దగ్గరగా వస్తూ చిరునవ్వుతో అంది " ఏంటి ఇవాళ దొరగారు ఇంకా పవళింపు సేవలో ఉన్నారు."

ఆమె చేయి పట్టుకుని గట్టిగా దగ్గరకు లాక్కున్నాడు. తూలి గుండెల మీద పడింది. ఆ విసురికి ఆమె పెద్ద జడ అతని మెడ చుట్టూ పడింది.

ఆ జడ అందుకుని కొసలు వేలితో చుడుతూ "ఎప్పుడో ఈ జడతో నాకు ఉరి వేస్తావు" అన్నాడు.

"ఛ ఊరుకోండి..." ముద్దుగా విసుక్కుని "లేవండి ఇవాళ బ్రేక్ ఫాస్ట్ పెసరట్టు" అంది అతని చెంప మీద సున్నితంగా రాస్తూ.

"ఊహు లేవాలని లేదు...ఇవాళ హాలీడే .... హాయిగా రోజంతా రొమాంటిక్ గా గడిపేద్దాం" అన్నాడు జడ వదిలి ఆమెని దగ్గరగా లాక్కుంటూ.

అప్పుడే మంచం పక్కన ఉన్న బల్ల మీది ఫోన్ మోగింది..

జయంతి ఫక్కున నవ్వింది...

"ఎందుకు నవ్వుతావు? ఫోన్ మోగినా, ప్రపంచం మునిగిపోయినా కదిలేది లేదు" అన్నాడు.

"సరే అదీ చూద్దాం" అంది జయంతి అతని కౌగిట్లో కరిగిపోతూ..

ఫోన్ ఆగకుండా మోగుతోంది. అసహనంగా చూసాడు శశి ." అబ్బా... విసిరి బయట పారెయ్" విసుగ్గా అన్నాడు.

"అలాగే" అతని చేతులు వదిలించుకుని లేవబోయింది..

ఫోన్ శబ్దం ఆగిపోయింది. హమ్మయ్య అంటూ మళ్ళీ దగ్గరకు లాక్కున్నాడు.

ఫోన్ మళ్ళీ రింగ్ అయింది. అతని చేతులు అప్రయత్నంగా సడలించాడు.

జయంతి లేచి ఫోన్ తీసి అతని చేతికి ఇచ్చింది.

విసుగ్గా డిస్ కనెక్ట్ చేయబోతూ డాక్టర్ ప్రద్యుమ్న కాలింగ్ అని స్క్రోల్ అవడం చూసి “అరె ప్రద్యుమ్నా! ఇప్పుడు” అనుకుంటూ వాల్ క్లాక్ చూస్తూ ఆన్సర్ బటన్ నొక్కాడు.

“హాయ్ డాక్టర్ సాబ్ .... గుడ్ మార్నింగ్ ... ఏంటి విశేషం పొద్దున్నే ఫోన్ చేసావు?” హుషారుగా అడిగాడు.

“శశి.... అర్జెంటు గా ఇంటికి వస్తావా? “

అతని స్వరంలో వినిపిస్తున్న కంగారుకి ఆశ్చర్య పడుతూ “ఏమైంది ఎనీ థింగ్ రాంగ్ ?” అడిగాడు శశి.

“ప్లీజ్ శశీ ... వచ్చాక మాట్లాడుకుందాం త్వరగా రా” ప్రాధేయపూర్వకంగా అన్నాడు ప్రద్యుమ్న.

“ఓకే, ఓకే వస్తాను” అంటూ ఫోన్ డిస్ కనెక్ట్ చేసి భార్య వైపు చూసి “నేను వెళ్ళాలి జయా... “అన్నాడు.

“ఏమైంది డాక్టర్ గారికి?” అడిగింది జయంతి.

“ఏమో ... హి ఈజ్ నెర్వస్ ... నా టవల్ ఇచ్చి బ్రేక్ ఫాస్ట్ సంగతి చూడు” అంటూ వాష్ బేసిన్ దగ్గరకు వెళ్లి చన్నీళ్ళతో మొహం కడుక్కున్నాడు.

జయంతి అతనికి టవల్ అందించి వంట గదిలోకి వెళ్ళిపోయింది.

శశి బాత్ రూమ్ వైపు వెళ్ళాడు.

సరిగ్గా అరగంటలో స్నానం చేసి రెడీ అయి జయంతి పెట్టిన ఉప్మా తిని, జూబిలీ హిల్స్ బయలుదేరాడు.

అతను వెళ్లేసరికి డాక్టర్ ప్రద్యుమ్న హాల్లో సోఫాలో దిగాలుగా కూర్చుని ఉన్నాడు. అతనింకా నైట్ డ్రెస్ లోనే ఉన్నాడు. గడ్డం కొద్దిగా పెరిగి ఉంది. బయటకు రావడానికి సందేహిస్తున్న కన్నీరు కంటి చివర ఘనీభవించి ఉంది.

శశిని చూడగానే గబుక్కున లేచి దగ్గరగా నడిచి అతని చేయందుకుని “ నేను చాలా ప్రమాదంలో ఉన్నాను శశీ ....ప్లీజ్ సేవ్ మీ” అన్నాడు.

అతని స్వరంలో భయంతో కూడిన సన్న వణుకు స్పష్టంగా గమనించాడు శశి.

“ఏం జరిగింది? ముందు నువ్వు రిలాక్స్ అవు” అంటూ అతన్ని అలాగే పట్టుకుని సోఫా దగ్గరకు నడిపించి సోఫాలో కూర్చోబెట్టి పక్కనే కూర్చున్నాడు.

“శ్రేష్ట కనిపించడం లేదు...”

“వాట్ ?” తెల్లబోతూ చూసాడు శశి...

“అవును ... నేను నిద్ర లేచి చూసేసరికి శ్రేష్ట కనిపించలేదు..”

“అంత పొద్దున్నే ఎక్కడికి వెళ్ళింది?”

“అదే తెలియక నీకు కాల్ చేసాను.”

“అసలేం జరిగింది?”

ప్రద్యుమ్న ఆ ప్రశ్నకి కొన్ని క్షణాలు మౌనంగా ఉండి నెమ్మదిగా అన్నాడు... “రాత్రి చాలా పెద్ద గొడవ జరిగింది..”

శశి నొసలు ముడేశాడు... “ఎందుకు?”

“ఎందుకేంటి శశీ... కొత్త విషయం అన్నట్టు అడుగుతున్నావు.. మా పెళ్లి అయిన మూడో రోజు నుంచే మా మధ్య వార్ మొదలైంది.. నీకు ఆల్రెడీ చెప్పానుగా”

“అవును చెప్పావు కానీ, ఇంకా అలాగే ఉన్నారా?“

ప్రద్యుమ్న నిట్టూర్చి చెప్పసాగాడు. “ నీకు తెలుసుగా! శ్రేష్టని పెళ్లి చేసుకోడం నాకు ఏ మాత్రం ఇష్టం లేదు.. కేవలం మావయ్య బలవంతం మీద చేసుకున్నాను. చిన్నప్పటి నుంచీ ఆయన, అత్తయ్య నన్ను ఎంతో ప్రేమగా పెంచారు. ఇంతటి వాడిని చేసారు. వాళ్ళు నాకు చేసిన సహాయానికి కృతజ్ఞతతో చేసుకున్నాను. నాకు మొదటి నుంచీ శ్రేష్ఠ స్వభావం నచ్చదు.. షి ఈజ్ ఇగోఇస్ట్ .. వాళ్ళ నాన్నగారినే కేర్ చేయదు. నన్ను మాత్రం కేర్ చేస్తుందని ఎలా అనుకుంటాను. కానీ ఆయన నన్ను బతిమాలారు.. తన స్వభావం తెలిసే నిన్ను ప్రాధేయపడుతున్నాను ప్రద్యూ.. నా కోసం ఒప్పుకో అని నా చేతులు పట్టుకుని బతిమాలారు. వాళ్ళ అమ్మగారు కూడా దానికి ఆవేశం తప్ప ఆలోచన లేదు ... తను అనుకున్నదే జరగాలి. ఎవరు చెప్పినా వినదు. ఇలాంటి స్వభావంతో ఎవరు మాత్రం సర్దుకుపోగలరు? నువ్వంటే మొదటి నుంచీ దాన్ని చూస్తున్నావు.. తన సంగతి నీకు తెలుసు .. పైగా వివేకవంతుడివి” అంటూ కన్నీళ్లు పెట్టుకోడంతో కాదనలేకపోయాను. నా నిస్సహాయత నా జీవితాన్ని, అటు పల్లవి జీవితాన్ని నాశనం చేసింది..”

ప్రద్యుమ్న గొంతు దుఖంతో మూగబోయినట్టు అయింది. కంటి చివర్ల నుంచి జారిన కన్నీటి బొట్టు వేలికొసలతో తుడుచుకుని తిరిగి చెప్పసాగాడు.

“నీకు తెలుసుగా శశీ! పల్లవి నన్ను ఎంత ప్రేమించిందో. ఇప్పటికీ అదే ప్రేమ. తను నేను లేకుండా బతకలేదు. తను లేకుండా నేనూ బతకలేను. అయినా పరిస్థితులకి తలవంచి శ్రేష్ట మెడలో తాళి కట్టాను. అప్పటి నుంచి నా ప్రేమని మర్చిపోయి శ్రేష్టకి న్యాయం చేయడానికి శాయశక్తులా ప్రయత్నించాను. భవిషత్తులో తెలిస్తే నేను తనని మోసం చేసానని అనుకుంటుందని మొదటి రాత్రే నిజాయితీగా నా ప్రేమ విషయం చెప్పాను. అదే నేను చేసిన తప్పు అయింది. అప్పటి నుంచీ నేను ఎంతగా సహించినా మాటలతో చిత్రవధ చేసింది. అదిగాక కాజువల్ గా అడిగినట్టు అడిగి పల్లవి డీటెయిల్స్ తెలుసుకుని, పల్లవి దగ్గరకు వెళ్లి నోటికి వచ్చినట్టు తిట్టి ఉన్నపళంగా ఊరు వదిలి దూరంగా వెళ్ళు లేకపోతే చంపేస్తాను అంటూ బెదిరించింది. పల్లవి నాకు చెప్పి ఎంత ఏడ్చిందో తెలుసా? ఎక్కడికి వెళ్తుంది? తను పుట్టిన ఊరు, కన్నవాళ్ళు, ఉద్యోగం అన్నీ వదిలి ఎక్కడికి వెళ్తుంది?

నేను శ్రేష్టకి చిన్నపిల్లకి చెప్పినట్టు చెప్పాను. మన జీవితంలోకి పల్లవి రాదు.. తన గురించి మనం ఆలోచించద్దు... జరిగింది మర్చిపోదాం అని ఎంతో చెప్పాను.

కానీ మూర్ఖురాలు నా సహనాన్ని పరీక్షించింది. నేను కూర్చుంటే తప్పు, నిలబడితే తప్పు... హాస్పిటల్ కి వెళ్తే తప్పు... ఓ గాడ్ నరకం అనుభవించాను. ఆఖరికి తెగించాను. పల్లవితో చనువుగా ఉన్నట్టు నటిస్తే అయినా మారుతుందని అనుకున్నాను. పల్లవి కూడా నా కాపురం బాగుపడాలని తన పరువు గురించి కూడా ఆలోచించ కుండా నాకు సహకరించింది.

ఇదంతా వాళ్ళ నాన్నగారికి కూడా తెలుసు.. అయినా శ్రేష్ఠ మారలేదు. నాలో సహనం చచ్చిపోయింది. నా వల్ల కాదని, ఇలా బతికే కన్నా విడిపోదాం మంచిదని , శ్రేష్టకి విడాకులు ఇస్తానని చెప్పాను. విడాకులు తీసుకుని దాన్ని లీగల్గా భార్యని చేసుకుంటావా చచ్చినా విడాకులకి ఒప్పుకోను అంది.

అప్పటి నుంచీ ప్రతి రోజూ, ప్రతి క్షణం నాకు జీవితం నరకం అయింది. మావయ్య, అత్తయ్య కూడా శ్రేష్ఠ ప్రవర్తనతో విసిగిపోయారు.

ఆఖరికి రాత్రి నన్ను నిలదీసింది. దాన్ని వదలకపోతే చచ్చిపోతా అని బెదిరించింది. ఎంతగానో చెప్పాను అంతా నటన అనీ... తనని మార్చుకోడానికి అలా చేసానని.. పల్లవి మంచిదని, పెళ్లి కావాల్సిన పిల్ల తన జీవితం నాశనం చేయద్దని బతిమాలాను. నన్ను ఇష్టం వచ్చినట్టు కొట్టింది. మా పెనుగులాటలో ఫ్లవర్ వేజ్ పగిలింది.. అది తనకి ఎంతో ఇష్టమైన వాజ్ ... అంతే ఉన్మాదిలా మారింది. నేను బలవంతంగా తప్పించుకుని నా గదిలోకి వెళ్లి తలుపులు వేసుకున్నాను. ఆ టెన్షన్ తో చాలా సేపు డ్రింక్ చేస్తూ కూర్చున్నాను. బాగా లేట్ గా పడుకున్నాను.

తిరిగి లేచేసరికి తన బెడ్ ఖాళీగా ఉంది. ఇల్లంతా వెతికాను. వాళ్ళ నాన్నగారికి కాల్ చేసాను. నీకు చేసాను. అయోమయంగా ఉంది శశీ.. భయంతో నా మెదడు నరాలు తెగిపోతాయేమో అనిపిస్తోంది. “

రెండు చేతులతో తల పట్టుకున్నాడు ప్రద్యుమ్న ...

అంతా విన్న శశి దీర్ఘంగా శ్వాస విడిచి ఓదార్పుగా అన్నాడు “టెన్షన్ పడకు నేను చూస్తాను. ఎక్కడికి వెళ్తుంది.. ఏ ఫ్రెండ్ ఇంటికో వెళ్ళి ఉంటుంది నిన్ను బెదిరించడానికి... లెటర్ ఏదన్నా రాసి పెట్టి వెళ్ళిందా?”

“ఏమో నేను చూడలేదు” అమాయకంగా అన్నాడు..

శశికి జాలేసింది.. “పద తన రూమ్ కి వెడదాం” అన్నాడు.

ఇద్దరూ కలిసి మొదటి అంతస్తులో ఉన్న శ్రేష్ఠ రూమ్ కి వెళ్ళారు.

విశాలంగా ఉంది బెడ్ రూమ్. రాత్రి పెనుగులాటలో విరిగిన ఫ్లవర్ వాజ్ తీసి క్లీన్ చేసినట్టుంది పనమ్మాయి. క్వీన్ బెడ్ అందమైన బెడ్ షీట్, మెత్తటి నాలుగు పిల్లోస్. కిటికీలకి పల్చటి తెరలు. ఓ పక్క నగిషీలు చెక్కిన రోజ్ వుడ్ సోఫాసెట్. ఒక మూల రోజ్ వుడ్ బల్ల మీద పాలరాతి కృష్ణ విగ్రహం. దాని మీద నక్షత్రాలు జరీ వర్క్ చేసిన లేత పసుపు రంగు వస్త్రం. గోడకి ఖరీదైన పెయింటింగ్. ఆధునికంగా, కళాత్మకంగా ఉంది.

“మంచి అభిరుచి” అన్నాడు శశి.

“అభిరుచి మంచిదే... బుద్ధే “ విరక్తిగా అన్నాడు ప్రద్యుమ్న.

అతని భూజం మీద తట్టాడు శశి.

“నీ రూమ్ ఎక్కడ?” అడిగాడు.

“కింద “

“ఎందుకలా?”

“ఎందుకేముంది? పల్లవితో నాకే సంబంధం లేదు... ఇంక ఉండదు అని చెప్పినా వినకుండా అదే విషయం ప్రతిక్షణం తీసుకొచ్చి దాన్ని నువ్వు పూర్తిగా వదిలేసావని ప్రూఫ్ తీసుకురా అని నన్ను దగ్గరికి రానివ్వలేదు.. అప్పుడే నా పడక గెస్ట్ రూమ్ కి మార్చుకున్నా అప్పటి నుంచీ అక్కడే. “

సానుభూతిగా చూసాడు శశి.

ప్రద్యుమ్న శ్రేష్ఠ తండ్రి వాసుదేవరావు గారి చెల్లెలి కొడుకు. ఆయన చెల్లెలు భర్త ఆమెని చిత్ర హింసలు పెట్టే వాడు. ఆమె కొడుక్కి రెండేళ్ళు వచ్చినప్పుడు ఆ బాధలు పడలేక నిద్రమాత్రలు మింగి చనిపోగా, వాసుదేవరావు ఆమె భర్తని అరెస్ట్ చేయించి ప్రద్యుమ్నని తనతో తీసుకుని వచ్చి అతన్ని చదివించి, డాక్టర్ చేసాడు.

ఆ హక్కుతోటే ప్రద్యుమ్నకి చిన్నప్పటినుంచి మొండిగా, పెంకెగా తయారైన శ్రేష్టని అతనికే ఇచ్చి పెళ్లి చేసాడు ఆయన.

ప్రద్యుమ్న, శశి బి ఎస్సీ లో క్లాస్ మేట్స్.. ఇద్దరికీ స్వల్ప కాలంలోనే మంచి స్నేహం కుదిరింది. ప్రద్యుమ్న నెమ్మదస్తుడు. తెలివైనవాడు. ఆ తెలివి తేటలతోటే ఎం బి బి ఎస్ లో ఫ్రీ సీట్ తెచ్చుకున్నాడు. శశికి చిన్నప్పటి నుంచి పోలీస్ అవాలని కోరిక దానికి తగ్గట్టే కృషి చేసి మొదటి సారికే పరీక్షల్లో నెగ్గి ఇన్స్పెక్టర్ గా తన ప్రస్థానం ప్రారంభించడం కాక ఆ వృత్తిలో చేరిన అతి కొద్ది కాలానికే నిజాయితీ పరుడు, ఆదర్శాలున్న వాడు, నేరస్తులను పట్టుకోడంలో నేర్పరి అని పేరు తెచ్చుకున్నాడు. ప్రస్తుతం అతను సివిల్స్ కి ప్రిపేర్ అవుతున్నాడు. వృత్తులు వేరైనా ఇద్దరూ

విడిపోలేదు. తరచూ కాకపోయినా అప్పుడప్పుడు కలుస్తూ ఉంటారు. ప్రద్యుమ్న పెళ్ళప్పుడు శశి ట్రైనింగ్ లో ఉండడంతో పెళ్ళికి వెళ్ళలేకపోయాడు. శశి పెళ్ళికి ప్రద్యుమ్న వెళ్ళాడు. కానీ శ్రేష్ఠ వెళ్ళలేదు. ఇద్దరూ జీవితాల్లో స్థిరపడి కూడా రెండేళ్ళు అవుతోంది..

శశిది అన్యోన్య దాంపత్యం. జయంతి డిగ్రీ పూర్తీ చేసింది. మంచి కుటుంబానికి చెందిన అమ్మాయి. సంప్రదాయాలను గౌరవించే సంస్కారవంతురాలు. భర్త అంటే ప్రాణం.

శశి కి బాధగా అనిపించింది.ప్రద్యుమ్న వైవాహిక జీవితం అంత సుఖంగా లేదని చూచాయగా తెలిసినా మరీ ఇంత దారుణంగా ఉందని అతను ఊహించలేదు. ప్రద్యుమ్న నోటినుంచి ఇప్పుడా విషయాలు వింటుంటే ఉత్తముడైన అతనికి ఇలాంటి అమ్మాయిని ఎందుకు భార్యగా చేసాడు అనిపిస్తోంది.

"శశీ పోలీస్ రిపోర్ట్ ఇస్తే పరువు పోతుందని ఆలోచిస్తున్నా... నాకేం తోచకుండా ఉంది" అన్నాడు ప్రద్యుమ్న.

"వద్దొద్దు .... నువ్వేం రిపోర్ట్ చేయకు. ముందు నిన్ను వేసేస్తారు. తప్పు ఎవరిదీ అయినా లా స్త్రీలకే అనుకూలంగా ఉంది. భర్తనే నేరస్తుడిగా అనుమానిస్తుంది.. మంచిపని చేసావు నాకు ఫోన్ చేసి.. ఇంతకీ మీ మావయ్య ఎక్కడ?" అడిగాడు శశి.

"వస్తామని అన్నారు ... ఎనీ టైం రావచ్చు.. "

బయట కారు ఆగిన శబ్దం వినిపించింది.

"అరుగో వచ్చారు" అన్నాడు.

వాసుదేవరావు, ఆయన భార్య రుక్మిణి లోపలికి వచ్చారు.

శశిని చూస్తూనే ఆయన అతని దగ్గరగా వచ్చి కరచాలనం చేసి ప్రద్యుమ్న వైపు చూసాడు.

ప్రద్యుమ్న తలవంచుకుని అన్నాడు "సారీ మావయ్యా.."

ఆయన దీర్ఘంగా నిట్టూర్చి అతని భుజం తట్టాడు.

రుక్మిణి నేరుగా వంట గదిలోకి వెళ్ళింది.. అక్కడ వంటావిడ రమణమ్మ, పనమ్మాయి దుర్గ ఉన్నారు. ఆవిడని చూడగానే ఇద్దరూ భయంగా చేస్తున్న పని ఆపి నమస్కరించారు.

ఆవిడ వాళ్ళని సూటిగా చూస్తూ "ఏం చేస్తున్నారు?" అని అడిగింది.

"బాబుగారికి ఆమ్లెట్ వేయడానికి ఉల్లిపాయ తరిగానమ్మా" అంది దుర్గ.

ఆవిడ అక్కడినుంచి పైకి కూతురు గదిలోకి వెళ్ళింది. గదంతా కలయ తిరిగి టీపాయ్ మీద ఫ్లవర్ వెజ్ లేకపోవడం గమనించింది. ఎందుకో ఆ గదిలో ఆవిడకి ఏదో అపశ్రుతి కనిపించింది. అపారమైన అనుభవంతో అక్కడ పెద్ద గొడవ జరిగిందని పసిగట్టింది.

అక్కడ నుంచి కిందకి వచ్చింది. అప్పటికే వాసుదేవరావుకి, ప్రద్యుమ్నకి భయం లేదని, నిశ్చింతగా ఉండమని చెప్పి శశి వెళ్ళిపోయాడు.

ఆవిడ ప్రద్యుమ్న దగ్గరకు వెళ్లి సూటిగా అతని మొహంలోకి చూస్తూ "రాత్రి గొడవ పడ్డారా?" అడిగింది. అతను మౌనంగా ఉండిపోయాడు.

"నిన్ను అనాధగా వదిలేయకుండా ఇంటికి తీసుకువచ్చి, ప్రయోజకుడిని చేసి, కూతురిని ఇచ్చినందుకు మాకు మంచి ఉపకారం చేశావయ్యా" అంది నిష్టూరంగా.

"అత్తయ్యా ...." ఆవిడ చేయి అడ్డు పెట్టి మాట్లడద్దు అన్నట్టు సైగ చేసింది.

భర్త వైపు తిరిగి "మనం ఇక్కడెందుకు? వెళ్లిపోదాం పదండి... కన్నాం, పెంచాం... ఇతనికి కట్టబెట్టాం... దాని రాతని కనలేదు కదా... పదండి" అంటూనే రెండు చేతుల్లో మొహం దాచుకుని వెక్కి, వెక్కి ఏడుస్తూ సోఫాలో కూలబడింది.

వాసుదేవరావు ఆమె భుజం చుట్టూ చేయి వేసి దగ్గరకు తీసుకుని ఓదారుస్తూ "ఊరుకో రుక్మిణీ... వాడి తప్పేం ఉంది! నీకు తెలుసు, నాకు తెలుసు మనమ్మాయి మూర్ఖత్వం. వాడినెందుకు నిందిస్తావు. వాడికి చేతనైనంత వరకూ మార్చుకోడానికి ప్రయత్నం చేశాడు. అది మన కళ్ళతో మనం చూసాం. నీ దుఃఖంలో విచక్షణ కోల్పోకు. ఇప్పుడు మనం వెళ్ళిపోతే ఒక్కడు ఎలా ఉండగలడు? శ్రేష్ఠ ఎక్కడికీ వెళ్ళదు.. వచ్చేస్తుంది.. ఏదో ఆవేశంలో ఏదన్నా ఊరు వెళ్లి ఉంటుంది.. ఒంటరిగా వెళ్ళలేని పిల్ల కాదుగా!?" అన్నాడు.

ఆవిడ కళ్ళు తుడుచుకుని "అసలు దాని సంగతి తెలిసి ఎందుకు అంత గొడవ పడ్డావు. తెగేదాకా లాగద్దన్న తెలివి నీకు లేదా?" అంది కోపంగా.

"నేను చాలా సేపు నచ్చ చెప్పానత్తయ్యా. ఉన్మాదిలా ప్రవర్తించింది" నిస్సహాయంగా అన్నాడు.

"నిజం చెప్పు నా కూతురి అమాయకత్వంతో ఆడుకున్నావు కదూ! ఆ పల్లవితో నీకేం సంబంధం లేకపోతే దానికి నువ్వంటే ఎందుకంత ఇష్టం? పెళ్ళికాని పిల్ల నీతో చనువుగా ఎందుకుంది?"

ఆవిడ అలా నిలదీస్తుంటే ప్రద్యుమ్న నిశ్చేష్టుడై చూసాడు..

వాసుదేవరావు భార్య వాలకం చూసి పరిస్థితి విషమిస్తోందని గ్రహించి ఆవిడని బలవంతగా తీసుకుని లోపలికి వెళ్ళాడు.

ప్రద్యుమ్న స్థాణువులా నిలబడిపోయాడు.

జానకి నెమ్మదిగా కోలుకుంటోంది. కిరణ్ మధ్య, మధ్య వచ్చి ఆవిడ కండిషన్ పరీక్షిస్తున్నాడు. ఇప్పుడు మందుల డోస్ కూడా తగ్గించాడు. నెమ్మదిగా ఆడపిల్లలకి చదువు ఎంత అవసరమో, వాళ్ళు ఎవరి కాళ్ళ మీద వాళ్ళు నిలబడాల్సిన ఆవశ్యకత, ఆడపిల్లలు ఎలా వాళ్ళని వాళ్ళు రక్షించుకోవాలి వగైరా విషయాల్లో ఆవిడకి కౌన్సిలింగ్ ఇవ్వసాగాడు. చరితను దగ్గర కూర్చోబెట్టి, తనని ఎవరన్నా టీజ్ చేసినా, తన పైన దాడి చేసినా ఆమె ఏం చేస్తుందో ఆమె చేతే చెప్పించాడు.

చరిత కూడా ధైర్యంగా, ధృఢంగా చెప్పింది తల్లికి. "నా గురించి నువ్వు అసలు భయపడద్దమ్మా... నాకు తెలుసు ఎవరన్నా నా జోలికి వస్తే ఏం చేయాలో నాకు బాగా తెలుసు. నా దగ్గర షీ టీం ఫోన్ నెంబర్ ఉంది. అంతే కాదు నేను, నా ఫ్రెండ్స్ కలిసి వాడు ఎంత చెడ్డవాడైనా చితగ్గొట్టేస్తాం ..."

ఆవిడ కళ్ళ నీళ్ళు పెట్టుకుని "నువ్వు ఆడపిల్లవే" అంది..

"ముందు నువ్వు ఆ ఫీలింగ్ వదిలేయ్. ఆడపిల్ల తలచుకుంటే మగాళ్ళ కన్నా ధైర్యంగా ఎదుర్కోగలదు ఆపద వస్తే" అంది.

భాస్కర్ కూతురిలో కొత్త కోణం చూస్తూ ఆమె మాటలు ముగ్ధుడై విన్నాడు.

జానకితో అన్నాడు "జానకీ! కాలం మారిపోయింది. ఆడపిల్లలు ఇప్పుడు మిస్సైల్స్ లాగా దూసుకుపోతున్నారు. వాళ్ళ పురోగతి ఎవరూ ఆపలేరు.. ఎన్ని అపాయాలు వస్తాయో అన్ని ఉపాయాలూ ఉంటాయి. కాలం ఎవరికోసం ఆగిపోదు. అనవసరమైన భయాలతో నీ ఆరోగ్యం పాడుచేసుకుంటున్నావు. చూడు ఇంట్లో అందరికి కూడా మనశ్శాంతి పోయింది. పిల్లలిద్దరూ ఏ క్షణంలో ఎం చేస్తావో నువ్వు అన్నట్టు బిక్కు, బిక్కు మంటూ ఉంటున్నారు. చూడు కిరణ్ని చూడు ఎంత మంచి కుర్రాడో! అసలు నువ్వు ఎవరివని నిన్ను తీసుకొచ్చి నాకు అప్పగించి, నీకు ఉచితంగా వైద్యం చేస్తున్నాడు. ఎక్కడో నిజామాబాదు నుంచి ఇలా పదిరోజులకోసారి వచ్చి నిన్ను చూసే అవసరం అతనికేం ఉంది! చెడు, మంచి అనేవి ఆడ, మగ అందరిలో ఉంటాయి.. అందర్నీ చెడ్డవాళ్ళగా జమ కట్టకూడదు. ఆడదేగా ఆ ఉమాదేవి.. నిన్ను మోసం చేయలేదూ " మెత్త, మెత్తగా మందలించాడు.

"అమ్మా..! మీకు ఏ వార్త అయితే ఎక్కువ భయాన్ని, ఆందోళనని కలగ చేస్తుందో ఆ వార్త పదే, పదే చూడండి. ఒక్కసారి చూసి వదలకండి. ఆ వార్త విషయంలో పోలీసులు చేస్తున్న దర్యాప్తు కూడా తెలుసుకోండి. నేరస్తులని ఎలా పట్టుకున్నారో తెలుసుకోండి. వాళ్లకి శిక్ష పడిందా, లేదా ఎలాంటి శిక్ష పడింది మొదలైన విషయాలు మీ వారిని అడిగి వారితో తరచూ చర్చించండి. నెమ్మదిగా మీకో అవగాహన వస్తుంది. మీలో మీకు తెలియకుండానే భయం పోతుంది. మీరే కొన్ని పరిష్కారాలు కూడా సూచించ గలుగుతారు." మృదువుగా చెప్తున్న కిరణ్ వైపు ఆప్యాయంగా చూసింది జానకి.

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Post your comments